

- az Országos Önkormányzat több bevándorló-státusban lévő férfi segítségét kérte az örmény katolikusok ellen ezen a napon. Firtatta-e valaki nevüket, nacionáléjukat, itt tartózkodásuk jogcímét? Fényképeiket már láttuk - megkapják ezekután is a magyar állampolgárságot?

Hagyjuk csak a válaszokat!

A kérdés:

Meddig tekinti még az országos elnökség a magyar államot banánköztársaságnak és meddig zaklatja ez a 40 fős bizánci csoport a nevünkben az ország legfőbb méltóságait?

Budaörs, 2000. december 1.

Fancsali János

Családr riport

III. (befejező) rész

Édesanya: Hogy mit prűszköltek ezek a szerzetes papok, amiatt, hogy Ica jött velem a református templomba, mert egy protestáns templom volt akkor - nem tudom, hogy most van-e - Medgyesen. Egyik vasárnap az unitáriusok tartották délelőtt az istentiszteletet, s a reformátusok délután. Aztán fordítva. S mikor reformátusok tartották délelőtt, akkor odamentünk, s mikor az unitáriusok, akkor a katolikusba mentünk. De mentünk mind a kettőbe, minden vasárnap. És Viki (?) bácsit hoppra vette a Timoteus, az volt a főnökük. Hogy, hogy engedheti meg, hogy egy protestáns templomba járjon a leánya. S tőlem megkérdezte, hogy: ha a református pap tudná, hogy én járok a katolikus templomba, mit szólna? Mondom semmit, mert én tisztelettudóan viselkedem a katolikus templomban, úgyhogy akkor szólna és szidna meg, hogyha szemtelenül, illetlenül viselkednék. Elhallgatott.

Gönczi Edit: Az ökumenia jegyében most boldog volna nagyapám, ha...

Édesanya: Hogy az, amit ő épített, hát ne mondjam, hogy évszázaddal előbb, de egy évszázaddal előbb is ő ezt vallotta. S ugye, benne volt a családban is az, hogy tiszteletben kell tartani, mert az a bűn, ha nem tartom tiszteletben a másik vallását.

Gönczi Edit: S nem az számít, hogy milyen felekezett...

Édesanya: Nekem minden magyar testvérem, ezt hangoztatta. Úgyhogy azok a székelyek, akik a Felszegi Laci birtokát megvették, hát azok mind katolikusok voltak. De hát csak kilenc kilométerre, Abosfalván volt katolikus templom és pap, úgyhogy odajártak hozzánk a templomba. Szemben volt velük az unitárius templom, de hát olyan volt a papjuk, hogy a saját híve után is kapával futott, hogy még...

Gönczi Edit: S akkor odajártak...

Édesanya: Odajártak az unitáriusok is hozzánk. S a katolikusok is. Katolikus egyetlen egy örmény fehérnép volt, azt honnan hozta a haranglábi református ember, nem tudom, hol ismerkedtek meg.

Gönczi Edit: Valahol Gyergyóban, vagy Csíkszép viz környékén lehetett.

Édesanya: Lehetett Erzsébeten is... Örmény Ilonának hívta mindenki, olyan szép volt. Szép, barna asszony. Mondom, nekünk az számítana bűnnek, hogyha nem tartanók tiszteletben a másik vallását...

(Gönczi Edit az interjú végére - rendhagyó módon - személyes hangú írást csatolt, amelyet - rövidítésekkel - közlünk. Külön figyelmébe ajánljuk olvasóinknak. Fontos, életbeváltóan fontos problémaköréről szól.

Ennek az írásnak azonban már nem "Családr riport" a címe, mégha összetartozik is a kettő.

Ennek a címe - mégha a szerző nem is látta el különálló címmel - inkább az lehetne:

Segélykiáltás és remény)

Erdélyszerte szinte minden középosztálybeli családban volt valaki örmény származású és ezért elég sokan keresik ezt a kapcsolódást, csatlakozást.

Nemrég *Beder Tibor* Hargita-megyei főtanfelügyelő, a Julianus Alapítvány életre hívója mondotta egyik előadásában: azzal, hogy valamelyik őse által egy kicsit örmény származású is, nyert, mert egy másik kisebbségnek is az értékhordozója.

Sok mindent lehetne idős emberektől még begyűjteni, akik gyermekkorukra emlékeznek és olyan családban nőttek fel, ahol gyakran meséltek az ősökről, vagy az akkori világ figuráiról, hiszen mindez együtt a mi, kicsi erdélyi történelmünk.

Nekünk itt most, ezekben a napokban és kilátástalan anyagi helyzetünkben nagyon fontos az, hogy találkozzunk olyan emberekkel, akiknek a meglátásaik vagy a rálátásaik, együttérzésük, vagy történetesen együttgondolkodásuk számunkra igen-igen jó szellemi tartalék lehet. Energiát adhat azokhoz a napokhoz, amikor már szinte reménytelenül ébredünk reggel, de csinálni kell, mert itt ez olyan járat, amelyiknek nincs ajtaja, se kiszállni nem lehet, sem pedig megállója nincs.

Nem tudom hol, s meddig, hogyan lehet ezt csinálni, egyáltalán mi lesz a megoldás reá.

Annyira kilátástalan itt az élet mindenkinek, hogy valaminek történnie kell, - nem nagy dolgokra gondolok -, de a sorsunkon valamennyit változtatni kell, mert már nincs jövő. Nem nekünk, hanem a gyerekeknek, a fiatalságnak. Ha átmennek a határon túl, az anyagilag lehet, hogy jó, de a kétlakiság náluk is jelentkezik.

De az össz ifjúság számára mi lenne a recept s a megoldás? Hisz mindenki azért csak nem megy el. Aki még marad, az a tartalékunk... annak még lehet kamatozó, gyümölcsöző az itthonléte vagy munkássága. Lehetne, aki megússza az alkoholt, megússza a kábítózást is, vagy egyáltalán kialakul egy olyan munkamorál, amely tartaléka lehet arra az időre, amikor majd azt mondhatja, hogy "na, most végre kezdhetek én is valamit".

Csak nehogy az legyen, hogy mire lehetőség nyílik, addigra már nem lesz "edzésben", addigra már senkinek nem lesz kedve dolgozni, vagy nem lesz akivel előállni. Adja az Úristen, hogy az újesztendő ne ezt hozza, hanem azt, amit mindnyájan remélünk: végre felszabadult, jó hangulatú, jól szervezett, vagy jó szervezésre váró, de szervezhető társadalmat, összetartó, vagy összetartozó magyarságot. És hozza el azt, amit most már egyre többen mondanak Erdélyszerte: az autonómiát.

Legyen igaza *Sabin Germannak* és legyenek nagyon-nagyon sokan, akik azt vallják, amit annak idején *Kós Károly* is, s legyenek minél többen, akik a transsylvaniaizmust modern mivoltában fölkarolják. Adja meg a magasságos Úristen, hogy legyen jobb napunk, süssön fel a reménység, s termő éveket hozzon még számunkra is, az ifjúságnak pedig boldog életet.

Gönczi Edit

ERDÉLYI ÖRMÉNY GYÖKEREK - füzetek melléklete - A Keresztes-család családfája

Jelmagyarázat: b = született m = megházasodott d = elhalálozott

Keresztes Kristóf leszármazottai

Keresztes Kristóf b. 1855, Ditró, m. Schuszter Teréz, b. 1860, Szászvágen, d. 1927, Ditró.

Keresztes died 1914, Ditró.

I. **Keresztes Mariska** b. 1884, Ditró, m. Tamás Lajos, b. 1875, d. 1939, Ditró. Keresztes died 1974, Torda.

A. **Tamás Kálmán** b. 1906, Ditró, m. Nagy Ilona, b. 1916, Zsögöd. Tamás died 1945, Mvhely.

1. **Tamás Attila** b. 1937, Csiksz, m. Schier Juliánna, b. 1943, Mvhely.

a. **Tamás Enikő** b. 1962, Mvhely.

2. **Nagy Ildikó** b. 1934, Csiksz, m. Fazekas Ferenc, b. 1933, Mvhely, d. 1978.

a. **Fazekas Csaba** b. 1958, Mvhely.

b. **Fazekas Ildikó** b. 1966, Mvhely.

B. **Tamás Antal** b. 1908, Ditró, m. Székely Julianna, b. 1912, Torda, d. 1967, Torda. Tamás died 1969, Torda.

1. **Tamás Dániel** b. 1946, Buk., m. Vulcu Nicoletta, b. 1948.

a. **Tamás Raluca Alexandria** b. 1968, Arad.

2. **Tamás Mária** b. 1941, Buk., m. Sanislav Stefan, b. 1937, Arad.

a. **Sanislav Călin** b. 1967, Arad.

C. **Tamás Ilona** b. 1915, Ditró, m. Zamora Ferenc, b. 1910, Ditró, d. Buk.,

1. **Zamora Viorica** b. 1941, Buk.